

● שינויים יסודיים יחולו בצמרת אחד השרותים המרכזיים החשובים בחודש יולי השנה. עד אז תפוג ההכרעה מי משני הסועדים הבאים עתה בחשבון, יירש את הכהונה העליונה.

● משה דיין לא יתנגד לכיטול חסינותו, כדי לעמוד בדיון על עבירה של תאונת דרכים. בקשתו של השר פנחס רוזן לכנסת לבטל את החסינות, הוגשה בהסכמתו של דיין.

● ח"כ יוסוף חמים יגיש שאילתה לנכנסת בקשר עם הפרטת הפרט, "אכסודוס". אחרי פירסום תוכן התסריט בעולם הזה גברה ההתנגדות ברחוב הערבי נגד הפרט, המעמיד את מלחמת ערביי

פלסטין באור שלילי ביותר. גליון הירחון המפ"מי אלימירצאד, שהכיל מאמר

חריף של המשורר ראשד חוסיין נגד התסריט, אזל מן השוק תוך שעות מעטות; צעירי נצרת החלו אוספים כסף להדפסת כרוזים נגד השתתפות סטאטיסטים ערביים בהסרטה; בכמה כפרים החלה החתמת פטיציה לראשי

הממשלה; ובעירית נצרת פרץ סיכסוך חריף, בגלל השתתפות כמה מחבריה במסיבה של פרימיירה. המשתתפים טוענים כי לא ידעו את תוכן התסריט.

● המגזית הנפרדת באמריקה תזכה לעדיפות ראשונית בתנועת-החרות, בגלל מצבה הכספי הקשה של המפלגה. מנחם בגין, אריה בן-אליעזר, יעקב מרידור ונחום לוין ישתתפו במגזית, ולפחות שנים מארבעת החיכים ישהו בארצות-הברית שלושה חודשים, כדי לערוך מסע

(המשך מעמוד 4)

מדי פעם נתפסים בישראל מרגלים — אורחים ישראלים ותיררים זרים שגויסו עלידי אנשי-מודיעין ערביים באירופה וב- אמריקה, סירים שנשלחו מעבר לגבול וצ- עירים ערביים מקומיים שעברו את הגבול ונשלחו חזרה להביא ידיעות.

מדי פעם מובאים לדיון בארצות-ערב ער- בים המואשמים בריגול לטובת ישראל.

אולם רק לעיתים רחוקות מתפרסמת במר- חב פרשת-ריגול סנסציונית, המעוררת ענין עולמי. ובכל מקרה שואל העולם את עצמו, בסקרנות: האם ההאשמות נכונות? מכיון שכל מדינה מתכחשת למרגליה ברגע שהם נתפסים, ומכיון שכל פירסום של פרשת- ריגול נעשה במסולף, כדי למנוע אינפור- מציה מן הצד השני, הרי התשובה לכך היא בדרך כלל בגדר הניחושים בלבד.

שותפות עם נזק. הפרשה הסנס- ציונית האחרונה הייתה זו שהביאה בשנת 1955 את הד"ר אליהו מרוק לגרום, ואת מכס בנט להתאבדות בכלא. האישימו אז המצרים: מרגל ישראלי בשם ג'ו דאלנינג אירגן תא-ריגול בין יהודי המקום. התא הטיל פצצות במוסדות אמריקאיים במצרים, במגמה לזרוע פירוד בין עבד אל-נאצר ו- ארצות-הברית.

ממשלת ישראל, בהנהגת משה שרת וב- השתתפות שר-הבטחון פנחס לבון, הכחישה את האשמות בתוקף, הגדירה אותן כעוללות שפלות. אך חלק ניכר מדעת-הקהל העולמית קיבל בשעתו את הגירסה המצרית.

ההאשמות המצריות השבוע היו מרעישות עוד יותר. טען אל-אהראם, סקופ הראשון שלו: סוכנים ישראלים גייסו טבח מצרי- יחני, מסרו לו רעל, הטילו עליו להרעיל את גמאל עבד אל-נאצר.

פירוטמים מאחרים יותר, שנשאו גוש- פנקא ממשלתית רשמית היו יותר זהירים. האשמים — מצרים ממוצא ערבי ויחני, וכמה אורחים אירופיים — הואשמו בריגול שיגרתי. הם גויסו, לפי גירסת התביעה, על- ידי סוכנים ישראלים באירופה, תמורת כסף.

הצד הסנסציוני היה הפעם פחות מרעיש. האשמת ההרעלה צומצמה עד כדי טענה כי הסוכן המצרי-יחני היה צריך לקבל מנת רעל כעתיד, בעת ביקור ברומא, כדי להר- עיל לאחר מכן את נשיא רע"ם בשעת מס- בה לרשמית. יותר מעניין היה אישום שני: שסוכני ישראל פעלו בשיתוף עם עסקנים מצריים מבני המשטר הקודם, בנייהם נסיך ממשחת פארוק, המקחים עדיין להפיל את שלטון ההפיכה ולהחזיר את עטרתם ליושנה.

המכשור העיקרי. התגובה העולמית הייתה בדרך כלל זהירה, מתוך צפיה למש- מית לעתונאים אסטרות לבדוק את מידת הסבירות של ההאשמות. אולם דבר אחד הצליח מנגנון-התעמולה המצרי להח- דיר: שהישראלים רואים בגמאל עבד אל- נאצר באופן אישי את אויבם העיקרי.

אלא שלצורך זה לא היו זקוקים גם ל- פירוטמי ריגול והרעלה. כי בתדריך רשמ- שנתן השבוע האלוף יצחק רבין, ראש אג"ם ואחד המוחות העיקריים של צה"ל, לא הש- איר הלה כל ספק בנידון: צה"ל רואה ב- רע"ם את האויב הפוטנציאלי היחיד, מבסס את כל הערכותיו על אישיותו ומדיניותו של גמאל עבד אל-נאצר.

קרוב לוודאי כי הערכה זו נובעת מהכ- רעה אישית של דויד בן-גוריון, שלא הסתיר מעולם כי הוא מתעב את גמאל עבד אל- נאצר באופן אישי, רואה בו את המכשול העיקרי בדרכה של ישראל.

אחרי גמאל — מה? המזור הוא, שהערכה זו סותרת באופן מוחלט את הדעה המובעת כמעט פה-אחד עלידי כל המומ- חים לעניני המרחב באירופה ובאמריקה. דעתם של אלה: עבד אל-נאצר הוא המתון שבין מנהיגי ערב, היחיד שיכול היה — בתנאים מסוימים — לשים קץ למלחמה. לדעת מומחים אלה לא היה חל שיפור במצב אילו היה עבד אל-נאצר נהרג מחר, אלא להיפך. גל הלאומיות הערבית, שאינו פרי יצירתו של עבד אל-נאצר, היה מעלה מנהיגים אחרים, העשויים להיות תוקפניים וקנאים הרבה יותר.

כאילו רצה לאשר הנחה זו, הפליט ה- נשיא המצרי בחודש האחרון, בעת ביקורו בבודו, באופן פומבי את הדעה שיש להפוך את כל המרחב לפדרציה אחת, שתכלול גם את ישראל — והוסיף כי ידוע לו שיש תומכים לרעיון זה בישראל עצמה. מאחר שתועמלני רע"ם התקיפו במשך חודשים ארוכים בשצף-קצף את שר-החוץ ה- עיראקי, על השמינו הערה דומה באוני

עורך העולם הזה בניו-יורק, היתה זאת הודעה נועזת למדי.

ספק רב אם עמדה לנגד עיני עבד אל- נאצר צורה פורטיבית שמישהו בישראל יכול להסכים לה. אבל עצם השמעת רעיון מסוג זה הוא צעד גדול קדימה — ואינו מסייע לדעה כי סילוקו של עבד אל-נאצר יביא תועלת לישראל.

חוק

עשרה אחוז אחריות

בערב ראש השנה באו בני משפחת אב- רהם כהנוף בלויית שוטר לחנות המכולת של יחזקאל יעקובי, ברחוב פינס בתל-אביב. הם סיפרו לו כי אבי המשפחה נעצר באש- מת נסיון להצתה, וצפוי ל-14 שנות מאסר. בעל חנות המכולת לא ידע במי המדובר. אולם אשתו של העצור פרצה בבכי, הזכירה ליעקובי, מעסקני יהודי פרס בישראל, את יחוסה של משפחת בעלה מפרס, התחננה בפני יעקובי שסכים לערוב לבעלה בסכום

אלף לילה ולילה, 1960

התרמה כללי בכל רחבי היבשת. מארגן המגזית יהיה אברהם דרורי, היוצא מחודש לארצות-הברית. את מקומו כמזכיר כללי של תנועת-החרות יתפוס

בן-ציון כצנלבוגן.

● ואילו פתיחת מגזית הצ"כ בארצות-הברית עשויה להידחות לזמן מה. כבר עתה ברור, כי ראשי המפלגה לא יוכלו לגייס לעזרתם את תמיכת מנגנון ההסתדרות הציונית באמריקה, למרות השפעתם הרבה של הציבים עמונאל נימון ואירוינג מילר על מוסד זה. הסיבה העיקרית: המנגנון נתון במשבר, אינו יכול לארגן אפילו את החברים הרשומים של הארגון, שמפלגת הצ"כ בבחירות האחרונות יאשה אותם.

● תנועת-החרות עשויה לשנות את יחסה לגרמניה. חלק מן הסענות שהושמעו במועצה הסגורה של המפלגה נגד הנהגתה, היה ביחס לענין זה. בבירורים שערך סגן יושב-ראש הכנסת אריה בן-אליעזר, הוברר כי רוב צעירי תנועת-החרות, המודרכים עלידי משה בראז ועקיבא נוף, תומך בשינוי זה.

● משלחת של הסתדרות-הסטודנטים תשתתף בכינוס פולני טי עולמי, שיערך הקיץ בקרים, עליפי הזמנת ממשלת ברית- המועצות. את נציגי הסטודנטים יבחר משרד-החוץ. ברית-המועצות לא הזמינה לכינוס את נציגי הנוער של מק"י.

● חברת "אמפא" תגיש תביעת-דיבה בסך 200 אלף לירות נגד יומון מפ"ם, "עליה-משמר". מנהל החברה, זאב גרודצקי, טוען כי העתון פירסם פרטים, כאילו הביטוח הניתן עלידי אמפא לכל בעלי מקררי אמקר, אינו אלא הונאה. אמת הסענות העיקריות של החברה נגד היומון: פירסום, כאילו חישובי-הרווח של המפעל מבוססים בודון על מספרים בדויים.

● צפויות התפתחויות חדשות בפרשת מעצרו של עורך-הדיון דן גרנדר. מיד אחרי המעצר, שהיה באשמת קיום מגע עם ער-תביעה בפרשת רומק, פנתה הסתדרות עורכי-הדין ליועץ המשפטי, בבקשת התערבותו בפרשה. בימים הקרובים עומדים עורכי-הדין לנקוט בצעדים נוספים למניעת מיטוש הפרשה.

של 250 לירות, כדי שישוחרר ויוכל לבלות את החג בבית.

יעקובי חתם על שטר הערבות. רק כעבור חצי-שנה נתבקש עלידי בית-המשפט להביא את כהנוף, התובע הקריא לנאשם את ה- אשמה, הנאשם הודיע כי אינו מודה בה, נקבע התאריך לשמיעת הוכחות. אחרי עשרה חודשים קיבל יעקובי הערב הזמנה נוספת להביא את כהנוף למשפט. בעל המכולת ביקש ממכרים שימצאו את כהנוף, וידיעו לו על המשפט. הם חזרו כעבור ימים מספר והודיעו כי לא מצאוהו. כשיגיש בעצמו ל- כהנוף, התברר כי האיש ברח לפרס.

הישועה באה מהמשטרה. בעל המכולת היה אויב עצות. על גבי ההזמנה קרא, כי אם לא יביא את הנאשם לבית המשפט תחתם הערבות, הוא פנה אל שכנו הצעיר, עורך-הדיון אברהם פישמן, ביקש כי יושעו. פישמן הסכים לייצגו, בלא תקוה רבה. הוא לא תאר לעצמו כי הישו- עה תבוא מהמשטרה עצמה: כירור קצר הוכיח כי כהנוף עזב את הארץ עם דרכון והיתר-יציאה כשרים למהרהין.

אחרי שהשוטט המחוזי מרדכי קנת ציונה להחרים את הערבות, עירער פישמן בפני בית-המשפט העליון. טענתו: השלטונות עצ- מם אחראים לכך שיעקובי לא יכול היה להביא את כהנוף. נשיא בית-המשפט העל- יון יצחק אולשן קיבל את הטענה, קבע כי "נראה לי שעל השלטונות האחראים רובצת בעד התקלה הזאת שקרתה כאן אחריות הרבה יותר גדולה מאשר על המבקש". אולם השופט קבע כי יעקובי בכל זאת הפר מבחינה טכנית את ההתחבות, הטיל

(המשך בעמוד 13)